EUROPA-
KOMMISSIONEN

UNIONENS HØJTSTÅENDE
REPRÆSENTANT FOR
UDENRIGSANLIGGENDER
OG SIKKERHEDSPOLITIK

Bruxelles, den 25.9.2017
JOIN(2017) 37 final

2017/0238 (NLE)

Fælles forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af den omfattende og udvidede partnerskabsaftale mellem Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Armenien på den anden side

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

Vedlagte forslag udgør det retlige instrument for indgåelsen af den omfattende og udvidede partnerskabsaftale mellem Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Armenien på den anden side (i det følgende benævnt "aftalen").

Forbindelserne mellem Den Europæiske Union (EU) og Republikken Armenien (Armenien) er i øjeblikket baseret på partnerskabs- og samarbejdsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Armenien på den anden side, der trådte i kraft den 1. juli 1999 i en indledende periode på ti år, og som er blevet automatisk forlænget.

Den 29. september 2015 vedtog Rådet afgørelser om bemyndigelse af Europa-Kommissionen og Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik til at føre forhandlinger om en rammeaftale mellem EU og Armenien. Rådet er blevet orienteret i hele forhandlingsforløbet. Det er blevet hørt i Gruppen vedrørende Østeuropa og Centralasien og Handelspolitikudvalget. Europa-Parlamentet er også løbende blevet fuldt ud orienteret under forhandlingerne.

Forhandlingerne om aftalen blev indledt den 7. december 2015, og teksten til aftalen blev paraferet den 21. marts 2017.

2. JURIDISKE ASPEKTER AF FORSLAGET

2.1 Aftalens formål og indhold

Den nye aftales anvendelsesområde er omfattende og dækker emner inden for EU's kompetenceområder og interesser, hvilket afspejler det bestående brede samarbejde på det økonomiske, handelsmæssige og politiske område samt inden for sektorspecifikke politikker. Med denne aftale udbygges de pågældende områder yderligere, og der dannes herved et langsigtet grundlag for videreudvikling af forbindelserne mellem EU og Armenien. Gennem en intensiveret politisk dialog og et styrket samarbejde på en lang række områder skabes der med aftalen et grundlag for et mere effektivt bilateralt engagement med Armenien.

Aftalen indbefatter EU's politiske standardbestemmelser om menneskerettigheder, de internationale straffedomstole, masseødelæggelsesvåben, håndvåben og lette våben og bekæmpelse af terrorisme. Den indeholder også bestemmelser om samarbejde på områder såsom transport, energi, sundhed, miljø, klimaændringer, beskatning, uddannelse og kultur, social- og arbejdsmarkedsforhold, bank- og forsikringsvirksomhed, industripolitik, landbrug og udvikling af landdistrikter, turisme, forskning og innovation samt minedrift. Derudover omfatter den retligt samarbejde, retsstatsprincippet, bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme samt bekæmpelse af organiseret kriminalitet og korruption.

Aftalen indeholder et omfattende handelskapitel med vigtige forpligtelser på flere områder inden for handelspolitikken. Disse vil skabe bedre betingelser for den bilaterale handel mellem EU og Armenien, samtidig med at der fuldt ud tages hensyn til Armeniens forpligtelser som medlem af Den Eurasiske Økonomiske Union. De vil sikre bedre reguleringsmæssige rammer for de økonomiske aktører på områder såsom handel med varer og tjenesteydelser, etablering og drift af virksomheder, kapitalbevægelser, offentlige udbud og intellektuelle ejendomsrettigheder, bæredygtig udvikling og konkurrence.

Efter vedtagelsen af Rådets afgørelse om undertegnelse på Den Europæiske Unions vegne og midlertidig anvendelse af aftalen blev aftalen undertegnet af Den Europæiske Union og Republikken Armenien som en blandet aftale.

Aftalen er på visse områder også udformet med henblik på en gradvis tilnærmelse af den armenske lovgivning til den gældende EU-ret. Den går imidlertid ikke så langt som til at oprette en associering mellem EU og Armenien.

2.2 Retsgrundlag for den foreslåede afgørelse

I artikel 218, stk. 6, litra a), nr. iii), i TEUF fastsættes det, at Rådet vedtager afgørelsen om indgåelse af aftalen efter godkendelse fra Europa-Parlamentet i tilfælde af aftaler, hvorved der etableres en specifik institutionel ramme med samarbejdsprocedurer. Af artikel 218, stk. 8, andet afsnit, i TEUF fremgår det desuden, at Rådet træffer afgørelse med enstemmighed, når aftalen vedrører et område, hvor der kræves enstemmighed ved vedtagelse af en EU-retsakt.

Hvad angår en foranstaltning, der samtidig forfølger flere formål, eller som har flere led, der er uadskilleligt forbundne, uden at det ene er sekundært i forhold til det andet, har Domstolen fastslået, at når forskellige bestemmelser i traktaten således finder anvendelse, skal en sådan foranstaltning undtagelsesvist vedtages med de dertil svarende forskellige retsgrundlag, medmindre de for hver enkelt retsgrundlag fastlagte procedurer er uforenelige med hinanden (sag C-490/10, Europa-Parlamentet mod Rådet, ECLI: EU:C:2012:525, præmis 46).

Aftalen forfølger en række mål og indeholder elementer fra den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, den fælles handelspolitik og udviklingssamarbejde. Disse aspekter af aftalen er uadskilleligt forbundne, uden at det ene er sekundært i forhold til det andet.

Den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik er et område, hvor der kræves enstemmighed ved vedtagelse af en EU-retsakt.

Aftalen etablerer en institutionel ramme ved fastlæggelse af procedurer for samarbejde mellem Armenien og EU.

Retsgrundlaget for den foreslåede afgørelse bør derfor være artikel 37 i TEU, artikel 207 i TEUF og artikel 209 i TEUF sammenholdt med artikel 218, stk. 6, litra a), i TEUF og artikel 218, stk. 8, andet afsnit, i TEUF. Der kræves ingen yderligere bestemmelser som hjemmel (jf. sag C-377/12, Kommissionen mod Rådet, ECLI: EU: C: 2014:1903).

Efter at have vurderet aftalens tekst er Kommissionen og den højtstående repræsentant af den opfattelse, at aftalen ikke omfatter nogen af de områder, der ville henhøre under medlemsstaternes enekompetence, og som derfor i juridisk forstand ville tale for anvendelsen af en blandet aftale. Eftersom forhandlingsdirektiverne imidlertid blev udstedt med henblik på en blandet aftale, blev aftalens tekst paraferet som en blandet aftale og foreslås følgelig her som en sådan til undertegnelse og indgåelse med Den Europæiske Union og dens medlemsstater som den ene part og Republikken Armenien som den anden part.

2.3 Nødvendigheden af den foreslåede afgørelse

I henhold til TEUF-traktatens artikel 216 kan Den Europæiske Union indgå en aftale med et eller flere tredjelande, når der i traktaterne er fastsat bestemmelser herom, eller når indgåelsen af en aftale enten er nødvendig for inden for rammerne af EU-politikker at nå et af de mål, der er fastlagt i traktaterne, for så vidt det er foreskrevet i en juridisk bindende EU-retsakt, eller det kan berøre fælles regler eller ændre deres rækkevidde.

Traktaterne indeholder bestemmelser om indgåelse af aftaler såsom denne, nemlig i artikel 37 i TEU, artikel 207 i TEUF og artikel 209 i TEUF. Desuden er indgåelsen af aftalen nødvendig for inden for rammerne af Den Europæiske Unions politikker at nå de mål, der nævnes i traktaterne, herunder styrkelse af menneskerettigheder, ikkespredning af masseødelæggelsesvåben, bekæmpelse af terrorisme og af korruption og organiseret kriminalitet, handel, migration, miljø, energi, klimaændringer, transport, videnskab og teknologi, social- og arbejdsmarkedsforhold, uddannelse og landbrug.

2017/0238 (NLE)

Fælles forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af den omfattende og udvidede partnerskabsaftale mellem Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Armenien på den anden side

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 37,

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 207 og 209, sammenholdt med artikel 218, stk. 6, litra a), og artikel 218, stk. 8, andet afsnit,

under henvisning til fælles forslag fra Europa-Kommissionen og Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik,

under henvisning til Europa-Parlamentets godkendelse, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I henhold til Rådets afgørelse (EU) af ...., blev den omfattende og udvidede partnerskabsaftale mellem Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Armenien på den anden side (i det følgende benævnt "aftalen") undertegnet den 24. november 2017 med forbehold af dens indgåelse på et senere tidspunkt.

(2) Aftalen udgør et vigtigt skridt i retning af øget politisk og økonomisk engagement i Sydkaukasus fra Den Europæiske Unions side. Gennem en intensiveret politisk dialog og et styrket samarbejde på en lang række områder skabes der med aftalen et grundlag for et mere effektivt bilateralt engagement med Armenien.

(3) Aftalen bør godkendes på Unionens vegne —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Den omfattende og udvidede partnerskabsaftale mellem Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Armenien på den anden side godkendes hermed på Den Europæiske Unions vegne.

Teksten til aftalen er knyttet som bilag til denne afgørelse.

Artikel 2

Formanden for Rådet udpeger den eller de personer, som på Den Europæiske Unions vegne er beføjet til at give den meddelelse, der er omhandlet i aftalens artikel 385, med henblik på at udtrykke Den Europæiske Unions samtykke til at blive bundet af aftalen.

Artikel 3

1. Hvad angår aftalens artikel 240 skal ændringer af aftalen ved afgørelser, der træffes i Underudvalget vedrørende Geografiske Betegnelser, godkendes af Kommissionen på Den Europæiske Unions vegne. Kan de berørte parter ikke nå til enighed som følge af indsigelser vedrørende en geografisk betegnelse, træffer Kommissionen afgørelse efter proceduren i artikel 57 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 af 21. november 2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer[1].

2. Med henblik på aftalens artikel 270, stk. 2, første punktum, bemyndiges Kommissionen til at godkende Unionens holdning med hensyn til ændringer til bilag XI til aftalen.

Med henblik på aftalens artikel 270, stk. 2, andet punktum, bemyndiges Kommissionen til at gøre indsigelse mod forslag fra Republikken Armenien om ændring eller berigtigelse af bilag XI.

Artikel 5

1. En betegnelse, der beskyttes i henhold til underafdeling 3, "Geografiske betegnelser", i aftalens afsnit V, kapitel 9, kan benyttes af enhver erhvervsdrivende, der markedsfører landbrugsprodukter, fødevarer, vine, aromatiserede vine eller spiritus, som svarer til den relevante varespecifikation.

2. I overensstemmelse med aftalens artikel 301 håndhæver medlemsstaterne og Den Europæiske Unions institutioner den beskyttelse, der ydes i henhold til aftalens artikel 297-300, uanset om de er blevet anmodet herom af en berørt part eller ej.

Artikel 6

Aftalen bør ikke fortolkes således, at den skaber rettigheder eller forpligtelser, som kan påberåbes direkte for Unionens eller medlemsstaternes domstole.

Artikel 7

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen. Aftalens ikrafttrædelsesdato offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* på foranledning af Generalsekretariatet for Rådet.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

På Rådets vegne
Formand

[1] EUT L 343 af 14.12.2012, s. 1.